

Hitler zabrał się do magnatów przemysłu

Tajemniczy transport na dworcu berlińskim

BERLIN. (P.A.T.). Minister gospodarstwa Rzeszy dr. Schmitt złożył z urzędu dotychczasowego przywódcę stanowej organizacji przemysłu niemieckiego, dyrektora generalnego Filipa Kesslera.

Według „Berliner Tageblatt”, powodem odwołania Kesslera był brak zaufania do niego ze strony ministra gospodarki.

LONDYN. (P.A.T.). Zdaniem „Evening Standard”, ustąpienie Kesslera jest dowodem na to, że między Hitlerem a potężnymi magnatami przemysłu, którzy w swoim czasie ułatwili Hitlerowi objęcie władzy, Kessler i szereg wybitnych przemysłowców niemieckich, jak Thyssen, Krupp, Borsig i Siemens uważają, że polityka Hitlera, polegająca na znacznym skurczeniu przywozu surowców do Niemiec, jest niebezpieczna dla przemysłu niemieckiego.

BERLIN. (P.A.T.). Na dworcu poczdamskim wczoraj w godzinach popołudniowych odstawiono karetkami policyjnymi licznych więźniów pod silną eskortą. Kordon policji nie dopuszczał publiczności na dworzec.

Krąży pogłoski, że były to osoby aresztowane w związku z wypadkami 30 czerwca r. b., które obecnie zostały skierowane do obozu koncentracyjnego w Lichterfelde. Wielu z pośród aresztowanych miało na sobie mundury hitlerowskie.

WYWIAD Z HITLEREM
RZYM. (P.A.T.). Turyńska „Gazeta del Popolo” ogłasza wywiad z kanclerzem Hitlerem, który oświadczył, że spisek „katylnarny” został zdławiony ostatecznie. Nikt nie będzie mógł mieć złudzeń co do możliwości powtórzenia spisku. Masy ludowe nie miały z tym spiskiem nic wspólnego.

Kancelarz oświadcza dalej, że usiłował wielokrotnie przywołać do porządku ludzi, którzy walczyli przy jego boku w ciągu lat 12. Ale ani napomnienia ani przekonywania nie zdały się na nic.

Dalej Hitler, zaprzeczając pogłoski, iż spisek nie był przeciwko niemu skierowany, oświadczył, że spiskowcy zamierzali przedewszystkiem pochwytać kanclerza.

Z kolei kanclerz, nawiązując do niektórych głosów prasy zagranicznej, o-

świadczył, że występując bez litości przeciwko buntownikom, działał w interesie humanitaryzmu oraz w obronie wszystkich rodzin niemieckich. Gdy-

by bowiem rewolucja w Wlessee osłabła swe cele wówczas, płakałoby dziś w Niemczech nie 10 lub 12 kobiet lecz dziesiątki tysięcy.

Wielka powódź na Dalekim Wschodzie

Setki osób straciło życie

SZANGHAJ (PAT) — Chiny znowu nawiedziła klęska powodzi, która szczególnie dotknęła prowincję Kwantung i Czili.

W Szanghaju, Cze - Fu i Tientsinie panują wielkie upały, od których zmarł już szereg osób. Susza wyrządza również wielkie szkody w zbiorach. Obawiają się wylewu rzeki Sun-gari, co groziłoby Charbinowi i okolicom.

Wskutek powodzi przerwana została komunikacja kolejowa na linii transsyberyjskiej.

Wody zalały obszar położony na zachód od Czikar i na południe od Charbinu.

TOKIO (PAT) — W okręgu Iżikawa i Fukui wskutek powodzi, spowodowanej ulewami deszczami, utonęło 60 osób, o 60 dalszych brak wiadomości. Zniszczeniu uległo kilkaset domów.

TOKJO. (P.A.T.). Klęska powodzi przybiera coraz większe rozmiary. Wezbrane wody zerwały i uniosły most w prefekturze Iżikawa. W chwili, gdy nastąpiła katastrofa, na moście znajdowało się 60 osób. W tejże

prefekturze zala kompletnie zniszczone wioskę z 30 domami. Z Mandżurji donoszą, że w powodzi wywołanej nagłym wezbraniem wód w rzece Yalu na granicy Korei i Mandżurji, zginęło przeszło 30 osób.

TOKJO. (P.A.T.). Według wiadomości, nadchodzących z prefektury Iżikawa, utonęło przeszło 250 osób. 4.000 osób w prefekturze Iżikawa znajduje się bez dachu nad głową. Wezbrane wody zniszczyły 300 domów i porwały 30 mostów. Oficjalne komunikaty podają, iż liczba osób, które utraciły życie w katastrofie powodzi wynosi 160 ofiar.

narodowych socjalistów. Zastrzeżone zostały kary za posiadanie środków wybuchowych do kary śmierci włącznie.

W nowym rządzie kanclerz Dollfuss obejmie teki: spraw zagranicznych, spraw wojskowych, bezpieczeństwa i rolnictwa.

W najkrótszym czasie ma być ogłoszone wezwanie do ludności, by składała posiadane materiały wybuchowe. Jeśli złożone zostaną do określonego terminu, nie pociągnie to za sobą kary, natomiast wykrycie materiałów wybuchowych po tym terminie będzie karane niezwykle surowo.

Dalsza likwidacja O. N. R.

WILNO. (P.A.T.). Starosta grodzki wileński wydał decyzję, zawieszając działalność i rozwiązując oddział wileński Obozu Narodowo - Radykalnego jako organizację nie posiadającą określonego charakteru prawnego oraz zagrażającą spokojowi, porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu. Równocześnie wydany został zakaz noszenia mundurów i oznak tej organizacji.

Gorąca woda w Sekwanie

PARYŻ. (P.A.T.). Wskutek panujących od szeregu dni upałów woda w Sekwanie osiągnęła temperaturę 24 stopni. Jednocześnie zaobserwowano masowe zatrucie ryb w Sekwanie. W Paryżu widziano wczoraj w okolicach mostu Austerlitz tysiące ryb, unoszących się na powierzchni rzeki. Policja zakazała połowu ryb i zarządziła analizę wody i zatrutych ryb przez laboratorium paryskie.

Od świtu do nocy

Odbijający lot na szybowcu znany lotnik aeroklubu lwowskiego Adam Nowotny wpadł w korkociąg. Szybowiec rozbił się a lotnik doznał szeregu obrażeń. Przewieziony do szpitala we Lwowie, Nowotny dotychczas nie odzyskał przytomności.

Przechodząca przez rzekę Opór pod Synowódzkim Wyżem zona dyrektora spółdzielni Wątrawowa oraz dwie siostry Zielińskie utonęły. Po godzinnych poszukiwaniach zwłok Wątrawowej wydobyto. Zwłok siostr Zielińskich jeszcze nie znaleziono.

Francuski samolot pocztowy, lecący z Europy do Indji, uległ wczoraj katastrofie podczas lądowania w Allahabad. Dwóch pasażerów odniosło ranę.

W odkrywcę węgla („bieda - szymbiel”) w Wojkowicach Komornych obsunęła się ziemia i kamienie, grzebiąc wydobywającego nielegalnie węgiel Wł. Pawelczyka, który poniósł śmierć na miejscu. Zwłoki jego wydobyto.

Katastrofa kolejowa pod Zakopanem

Liczba rannych nie została jeszcze ustalona

WADOWICE. (P.A.T.). Między stacjami Stryków a Skawcami na linii kolejowej Kraków — Zakopane wykołcił się wczoraj około godz. 14.40 pociąg pospieszny, zdążający z Krakowa do Zakopanego.

Z niewyjaśnionych dotychczas powodów wyskoczyła z szyn lokomotywa oraz wóz służbowy, pociągając za sobą dalsze dwa wagony, dwa zaś wagony pozostały na szynach.

Wypadków śmiertelnych z ludźmi na szczęście nie było, są natomiast ciężiej i lżej ranni, liczba których nie została jeszcze ustalona. Na miejsce katastrofy przybył pociąg ratunkowy z Suchej.

Psy rozszarpały człowieka

Znaleziono tylko kilka kości

SIMLA. (P.A.T.). Sfora psów owczarskich w liczbie 80, będących własnością radży de Athgarh (prowincji Orissa) rozszarpała kuzyna radży, który, nie wiedząc, że psy są spuszczone, wyszedł w nocy z pałacu.

Zanim na krzyki nieszczęśliwego przybyło kilka osób, znaleziono na miejscu zaledwie kilka kości.

Samobójstwo poety w obozie koncentracyjnym

Nie mógł wytrzymać piekła niewoli

BERLIN. (P.A.T.). Znany anarzysta niemiecki, poeta i literat, Erich Muehsam, który od czasu objęcia władzy przez partię narodowo - socjalistyczną do chwili obecnej znajdował się w obozie koncentracyjnym popełnił samobójstwo przez powieszenie. Muehsam należał do ścisłego

grona rewolucjonistów z Kurtem Lisnerem i Gustawem Landauerem na czele, które w listopadzie 1918 r. dało hasło do pierwszej rewolucji komunistycznej w Niem-

czach w Monachjum. W ostatnich latach przed przewrotem na rodowo-socjalistycznym Muehsam wydawał w Berlinie miesięcznik p. t. „Fanal”.

Gaz nad Marymontem i Żoliborzem

Niepogoda uniemożliwiła przeprowadzenie całego ataku

Mieszkańcy Marymontu i Żoliborza przeżyli wczoraj kilka godzin emocji gazowej. Wiśń o przygotowanym napa- dzie lotniczo - gazowym przy- jeła ludność bardzo poważnie i zastosowała się do wydanych przez władze zleceń. Okna wszystkie zostały zasłonięte, albo pogaszone w mieszkań- niach światła. Przed domami snują się gromadki mieszkań- ców i wyczekują niecierpliwie rozpoczęcia się ćwiczeń.

Wszyscy są mniej więcej zorientowani, co do przebiegu akcji. Z gazami nie będzie tym razem nic do czynienia, a cały atak będzie zamaskowany. Mimo to ludność spodziewa się i natarcia gazowego.

— Proszę pana — powiada jakaś kobieta — dosyć napłakaliśmy się, jak to był ten ostatni atak na jesieni.

Domki zginęły w ciemnościach nocy. Przez ulice przesuwają się wolno wozy tramwajowe, a przez otwarte ich okna wychylają się twarze pasażerów, wyczekujących natarcia samolotów.

Niestety, nie doczekali się. Strumienie rzęsistego deszczu uniemożliwiają przeprowadzenie ćwiczeń. Samoloty nie ukazują się na ciemnym niebosklo- nie, a przechodzący ulicami po- licjanci oświadczają mieszkań- com, że próba została zakoń- czona.

Ludność nie jest zadowolona. Wszyscy pragnęliby prze- żyć cały dreszcz czyhającego niebezpieczeństwa gazowego, aby się bardziej przyzwyczaić na wszelki wypadek.

Zamachowcy na konsula sowieckiego umawiali się, jak zeznawać

LWÓW. (P.A.T.). W dalszym ciągu procesu o zamach na konsula sowieckiego we Lwowie ze znawał wczoraj rzeczoznawca grafologii sądowej, który stwierdził na podstawie badań zapomocą mikroskopu, iż zapiski, znalezione w notatniku oskarżonego Hydzy, pochodzą od oskarżonego, który się tego wypiera.

Z kolei odczytano szereg „grypów”, pisanych przez oskarżonych w więzieniu. Zapomocą tych „grypów” porzucali

się, w jaki sposób mają zeznawać, wskutek czego później wszyscy odwołali swoje zeznania.

Przed zamknięciem postępowania dowodowego obrońcy adwokaci ukraińscy wystąpili z całym szeregiem wniosków, mających przeważnie charakter demonstracyjny, jak np. przeprowadzenia rozprawy w konsulacie sowieckim, wezwania ministrów i t. d. Po naradzie trybunał odrzucił w znacznej części wnioski obrońców.

Zniżka do kin: „Adria”, „Atlantico”
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich”
Wyciąć i przedłożyć w kasie kinoteatru
Ważny tylko w dniu 13 lipca 1934 r.

Sąd skazał Lardellego

na pół roku więzienia

Na podwórzu domu, gdzie mieści się fabryka wyrobów cukierniczych i kawiarnia Lardellego, wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, spowodowany zarówno brakiem warunków bezpieczeństwa, jak i fatalnego zbiegu okoliczności.

Partja robotników zajęta była wciąganiem na pierwsze piętro do kuchni w kawiarni, maszyn do zmywania naczyń. Wzięła ona przeszło 500 kilogramów i stanowiąc niemały kłopot z wywindowaniem. Zrobiono pośpiesznie rusztowanie z belek i desek i na żełaznych łańcuchach, po bloku wciągano maszynę do góry. Robotą kierował osobiście sam Lardelli, wydając bezpośrednie polecenia robotnikom. Raptem gdy maszynę wywindowano już na wysokość pół piętra, łańcuchy zacięły się, zatrzeszczały, a w chwili późniejszej wszystko z wielkim hałasem runęło w dół, przygniatając ciężarem znajdującego się przypadkowo w tym miejscu przedsiębiorcę węglowego, Szulima Reinfelda. Wskutek zmiążdżenia przez maszynę, poniósł on natychmiast śmierć.

Reinfeld miał nieszczęście przyjechać w owej chwili z kilkoma wozami węgla, które chciał zważyć na wadze wozowej. Tarował właśnie ową wagę, gdy oberwał się łańcuchy prymitywnej windy.

Zdaniem fachowców zerwanie się łańcuchów nastąpiło wskutek nieumiejętnego ich użycia i ob-

chodzenia się z tak znacznym ciężarem. Łańcuchy najwyższej mogły uradzić ciężar 300 kilogramów. Poza tem miejsce wypadku nie było w należyty sposób zabezpieczone. Teren, na którym odbywało się windowanie maszyny był dostępny dla osób niepowołanych i nie tylko Reinfeld, ale i każdy gapiący się przechodzień mógł się tam dostać, aby przyrzeć się pracy.

Wczoraj Jan Jakób Lardelli stanął przed Sądem Okręgowym, jako odpowiedzialny prawnie za nieumyślne spowodowanie tragicznego wypadku. Wdowa po zabitym

wystąpiła z powództwem cywilnym o odszkodowanie pieniężne w wysokości 42.000 zł., które po polubownym porozumieniu, rzecznik powódki adw. dr. Sz. Gelertner zmniejszył do 20 tys., płatnych w czterech rocznych ratach.

Oskarżonego cukiernika bronił adwokat Skoczyński i Kulczycki.

Po zawartej ugodzie obrońcy przynali winę Lardellego niedopatrzności i sąd bez badania świadków ogłosił wyrok, skazując Lardellego na pół roku więzienia z zawieszeniem na 2 lata.

Zazdrosna żona

Duże zaciekawienie wywołały zeznania Ap. Wrońskiej, która otwarcie przedstawiła sprawę, że zawarła znajomość z policjantem przed paru laty po stracie kochanka, który przegrał wszystkie pieniądze na wyścigach i po zostawieniu jej bez grosza. Postanowiła otworzyć kawiarenkę i zabiegała u policjanta, aby wystarał się dla niej o pożyczkę. Rzekł, że Nowicki w jakiś sposób wytrzasnął pieniądze i dopomógł jej. Czuła się więc w obowiązku odwdziżyć się i zapraszała policjanta, by ją często odwiedzał.

Pora dnia w takich razach nie odgrywała roli. Przychodził wieczorami i nocował nawet.

— Ja jestem wesół kobilem i mam szczęście do mężczyzn, tylko kawalerowie nie trzymają się mnie, a przeważnie żonaci — mówi świadek.

Sąd, uznając, że policjant Nowicki zaniedbywał żonę, zdradzał ją, nie dawał na utrzymanie do domu, skazał szaloną desperatkę na półtora roku więzienia.

Konkurs zadań i ciekawych pytań

Wczoraj minął termin składania rozwiązań i odpowiedzi 8-ej serii. Komisja konkursowa wzięła się już do pracy, by na niedziele przygotować, jak zwykle — rozstrzygnięcie i przyznać nagrody.

Jak już to podaliśmy wczoraj nagrody w 8-ej serii zostały wyznaczone następująco: I — 25 zł. gotówka, II — 15 zł. gotówka, III — 10 zł. gotówka, IV — komplet bielizny, V i VI — kupony na obuwie, VII, VIII, IX, X — paczki toaletowe, XI, XII, XIII i XIV — po 2 bilety do jednego z pierwszorzędnych kin stołecznych.

Kto nie zostanie zwycięzcą w 8-ej serii, niech pilnie myśli o zadaniach 9-ej, w której wyznaczaliśmy nagrody: I — 20 zł. gotówką, II — 15 zł. gotówką, III, IV — 5 zł. gotówką, V — komplet bielizny, VI i VII — kupony na obuwie, VIII, IX, X — paczki toaletowe, XI, XII, XIII i XIV — po 2 bilety do kina.

Odbiór nagród 8-ej serii nastąpi w najbliższą środę t. j. 18 lipca. Czytelnikom prowincjonalnym nagrody prześlemy pocztą.

A oto dalsze zadania 9-ej serii.

9. REBUSIK

lu
po 100 i jajczek

10. PYTANIE „KARTOFLANE”

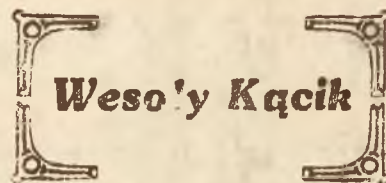
Może nie wszyscy Państwo wiecie, że kartofel, a właściwie ziemniak (nazywają go u nas i perka i bulwa) wcale nie tak dawno jest podstawą pożywienia szerokich mas. Sprowadził go z Ameryki do Europy dopiero w XVI stuleciu, a rozpowszechnił się dopiero po roku wielkiego głodu 1772-1773. W Polsce zaczęto go hodować w r. 1820! Widzicie więc Państwo, że zaledwie w ciągu 134 lat ziemniak zawojował nasze pola i garnki, to tak bardzo, że trudno nam sobie wyobrazić, jakby się to żyło bez ziemniaka.

Stąd wynika pytanie: Jak Państwo sądzicie: co było podstawą pożywienia biednych mas kiedy nie znaly one kartofli?

Kupon zadań i pytań

Nr. kuponu 5

Nr. gazety 194

BIURO ADRESOWE

Na ulicy, drogi Czytelniku, jesteś przechodniem, w tramwaju pasażerem, a w biurze adresowym tylko niewielką kartką, leżącą obok miliona innych.

Zaraz po przyjeździe na świat kładą cię do jednej z przegródek i tylko od czasu do czasu wyjmie cię urzędniczka, żeby powiedzieć komuś, kto się tobą interesuje.

— Mieszka tu i tu.

Przeważnie interesują się tobą wierzyciele, którzy szukają cię w pocie czoła, żeby ściągnąć zaległą ratę, lub należność z weksla. Ale czasem spyta o ciebie drżącym głosem błada panienka, którą opuściłeś niedawno bez słowa pożegnania.

— Wyprowadził się — płacze błada panienka, — nie zostawił adresu, nie zostawił nawet słówka pożegnania. A ja go wciąż mam w sercu.

A, stojący obok, twój wierzyciel syczy wściekle:

— Pani go ma w sercu? Ja go mam gorzej łobuza! Ja go mam na wekslu. Żeby go miał tylko w sercu, tobym sobie gwizdał! A wogóle bym go chciał mieć znacznie niżej.

Zakochani i wierzyciele to typowi interesanci biura adresowego. Ale prócz nich zdarzają się jeszcze inni.

— Proszę o adres tego faceta! — podbiega z karteczką do okienka zdyszany jegomość. — Tylko przedzi! Bo to pilna sprawa! Muszę mu zaraz morde obić i na śmierć zapomnieć, gdzie mieszka!

To znów jakaś, czekająca na odpowiedź, niewiasta wyjaśnia swojej sąsiadce:

— Uważa pani, męża szukam.

— Kto dziś nie szuka? — wzdycha sąsiadka. — Dziś o męża trudno.

— Kiedv ja mam, moja panie! 8 lat już mam! Tylko mi gdzieś drań uciekł i go nie mogę znaleźć.

A obok zarumieniona panienka wsunęła głowę w okienko i szepcze do urzędniczki:

— Proszę o adres.

— Czyli?

— Jakiegoś przystojnego kawalera. Bo ja, widzi pani, z prowincji jestem i nikogo tu nie znam. Wiec myślę sobie, biuro adresowe da mi jaki adres...

Czasem zdarzy się jeszcze dziwniejszy klient. Oto do okienka podchodzi jakiś fircyk i wręcza urzędniczce karteczkę z nazwiskiem.

— Znow pan się pyta o Jana Kukasińskiego? — dziwi się urzędniczka. — Pan już 10 dni pod rząd pyta się o ten sam adres! Nawet ja go już znam na pamięć! Żelazna 90...

— Świetnie! — rozkosznie uśmiecha się młodzieniec. — O to mi chodziło. To ja jestem

SPORT

YACHT HARCEREK

W Helsingforsie zakupiony został yacht dla harcerek który będzie służył celom szkolenia. Yacht po gruntownym remoncie przybędzie w dniach najbliższych do Gdyni.

Jest to yacht pełnomorski, może odbywać podróże po Bałtyku, dwumasztowy (75 m. żagla), 12 m. długości, 3 mtr. szerokości. Yacht posiada 7 miejsc sypialnych.

O MISTRZOSTWO POLSKI W PIŁCE NOŻNEJ KLASY A

Wkrótce zakończone zostaną rozgrywki piłkarskie o mistrzostwa okręgów w klasie A. Już około połowy sierpnia rozpoczną się spotkania mistrzów okręgowych o tytuł mistrza Polski.

Rozgrywki o mistrzostwa Polski odbędą się w następujących czterech grupach:

Grupa I: Warszawa — Łódź — Poznań i Pomorze.

Grupa II: Kraków — Śląsk — Kielce.

Grupa III: Brześć — Białystok — Wilno.

Grupa IV: Lwów — Lublin — Wołyń i prawdopodobnie Stanisławów.

TRÓJMECZ LEKKOATLETYCZNY

W dniu 5 sierpnia b. r. odbędzie się w Krakowie ciekawy trójmecz lekkoatletyczny, w którym udział wezmą reprezentacje 3 okręgów lekkoatletycznych: Warszawy, Śląska i Krakowa.

KRAJ — EMIGRACJA W PIŁCE NOŻNEJ

Polski Zw. Piłki Nożnej postanowił wystawić najsilniejszy skład reprezentacyjny Polski na mecz z reprezentacją Emigracji, który odbędzie się w Warszawie, w dniu 8 sierpnia b. r.

Mecz ten będzie swego rodzaju sprawdzianem naszego zespołu przed dwoma spotkaniami międzypaństwowymi, a mianowicie: Polska — Jugosławia w dniu 20 sierpnia i Polska — Niemcy w dniu 9 września b. r.

ANGLJA — POLSKA — ANGLJA NA MOTOCYKLU

Do Warszawy przybył z Anglii na motocyklu znany sportsman angielski, Jack Reeves.

Motocyklista postanowił w ciągu dni 18 odbyć podróż Anglja — Polska — Anglja. Jedzie na maszynie Velocette 250 cmt. Do Polski przyjechał przez Holandję i Niemcy. Z Warszawy udaje się do Zakopanego, skąd przez Czechosłowację, Węgry, południowe Niemcy i Francję — do Anglii. Jack Reeves jest członkiem Międzynarodowego Turystycznego Klubu Motocyklowego w Darlington.

Przy zatruciu, wywołanem zepsutymi potrawami, jak również alkoholem zastosowanie naturalnej wody „Franciszka - Józefa” jest środkiem pomocniczym. Pytajcie się lekarzy.

Zwolnienie dyrektora z więzienia

W dniu wczorajszym za zgodą sędziego śledczego dla spraw wyjątkowego znaczenia przy Sądzie Apelacyjnym — Demanta wypuszczono z więzienia na Pawiaku po blisko 8 miesięcznym areszcie śledczym czwartego z kolei dyrektora polsko - belgijskiego towarzystwa impregnacji drzewa b. sędziego handlowego Glazera.

Glazer zwolniony został za kaucją w wysokości 600.000 złotych, która została zabezpieczona na dwóch nieruchomościach domu w Bydgoszczy i majątku ziemskiego w powiecie Kutnowskim. Dyrektor Glazer odpowiadać będzie wraz z pozostałymi członkami dyrektora towarzystwa o działaniach szkoda P. K. P.

HUMOR

ROZMOWA

Ona: — Dzisiaj przypada nasza rocznica ślubu. Zapomniałaś o niej zapewne?

On: — Zapomniałem? Nie możesz tego żądać ode mnie. Ale ci wybaczyłem.

(Le Rire)

Kukasiński! To mój adres! Chciałem tylko, żeby sobie nie ten adres zapamiętała. Mnie pani dziś wyczytała z wiadomości?

Napoleon Sadek

Jeszcze dziś i jutro

Od godz. 10-ej rano do 7-ej wieczór administracja nasza przyjmuje kupony premjowe od Czytelników.

Wobec napływu Czytelników termin składania przedłużamy o jeden dzień.

Po tym terminie będziemy przyjmowali tylko zgłoszenia nowych Czytelników, pragnących uzyskać możność otrzymania premji w następnych seriach, z których najbliższą wydamy we wrześniu (poza obecną lipcową).

Ci Czytelnicy stali, którzy nie

złożyli obecnie kuponów premjowych — będą mogli to uczynić później, ale prawa do premji lipcowych nie będą mieli. Zbierając w dalszym ciągu kupony premjowe, zamieszczane w nagłówku gazety — natomiast będą mieli możność otrzymania premji z dalszych seryj.

WSZYSCY CZYTELNICY, KTÓRZY JUŻ ZŁOŻYLI DOTYCHCZASOWE KUPONY WINNI W DALSZYM CIĄGU WYCI-NAC I PRZECHOWYWAĆ KUPONY PREMJOWE.

Co panią boli?

(S. F.) Dziwna nieco skarga wpłynęła do jednego z Sądów Grodzkich w Warszawie.

Oto młoda i przystojna, panna Ludwika S. oskarżyła również młodego doktora medycyny, p. Wiktora R. o obrazę w czasie wizyty lekarskiej.

Panna Ludwika źle się czuła i zaniepokojona jej matka wezwała doktora R.

Pan doktor przyszedł, kazał sobie pokazać język, co panna Ludwika wykonała z wielkim wdziękiem, i następnie spytał:

— A co panią boli właściwie? Zapewne częste bóle głowy... mi grena, co?

— O, nie! — zaprzeczyła pacjentka. — Głowa mnie wcale nie boli.

— Może żołądek?

— Ależ co znowu! — oburzyła się panna. — Ja jadam bardzo delikatnie.

— Może piersi?

Pacjentka skromnie spuściła oczy.

— Z pana to też... Jak można tak wszystko po imieniu nazywać?...

— Muszę po imieniu, bo piersi nazwiska nie mają — zniecierpliwił się doktor. — Więc bolą panna, czy nie?

— Nie... Nie bolą...

— Więc co pani ostatecznie boli?

Panna Ludwika, która ma zwyczaj robić wszystko z wdziękiem, uśmiechnęła się zalotnie.

— Boli mnie coś... — szepnęła — co jest dla kobiety najdroższe.

Młody doktor zamyślił się głębiej, co to może być i po namyśle zadał pytanie, które spowodowało w następstwie skargę sądowną:

— Czy pani — spytał — nie figluje zbyt wiele z chłopcami?

Panna Ludwika po takim pytaniu dostała spazmów i zemdlając, matka jej na chwilę oniemiała z oburzenia, a ojciec chciał biec po policję, żeby doktora, który rzucił na córkę tak haniebne podejrzenie, natychmiast osadzono w więzieniu.

— Jak pan śmiał?! — oprzytomniała wreszcie matka. — Jak pan śmiał tak znieważać moją córkę! Moja córka miała na myśli serce? Moje biedne dziecko cierpi na serce.

Skonfudowany lekarz przeprosił za nieporozumienie i wyszedł, nie upominawszy się nawet o honorarium.

Ale p. Ludwika nie uznała tego za wystarczającą satysfakcję i wniosła skargę do sądu, który się wkrótce zajmie tą sprawą.

Swoje znamy i chwylimy!

Piękny czyn naszego kolejnictwa

W numerze wczorajszym poda-
liśmy krótką wiadomość o donio-
słej inicjatywie zorganizowania
„Święta Gór“. Jest to dalszy e-
tap przekładania zwrotnicy na to-
rę rozwoju naszego kolejnictwa,
jako środka technicznego, w dzie-
dzinie realizacji wielkich postu-
łów państwowych.

Nasza kolej ujawnia w ostat-
nich czasach olbrzymi rozmach,
odważnie podejmuje do urzeczy-
wistnienia sprawy, które do nie-
dawna były utopją marzycieli. Ro-
dzi się ruch, którego znamieniem
naczelnym jest ekspansja, trwa-
ła i silna. Musi ona doprowadzić do
przebudowy ideologicznej nasze-
go systemu turystyczno - komu-
nikacyjnego, sprawę kolei po-
stawić na płaszczyźnie człowie-
ka żywego, w orbicie interesów i
uczuć obywatela polskiego, dob-
rego państwowca.

Już dziś możemy mówić o do-
konaniu wielkiego dzieła, którego
twórcą jest p. inż. Bobkowski, wi-
ceminister Komunikacji, czło-
wiek wielkiego entuzjazmu i wia-
ry.

P. minister Bobkowski pod-
szedł do zagadnienia kolei, jako
olbrzymiego narzędzia, przy po-
mocy którego można urzeczywist-
nić wielkie plany państwowe, za-
równo z dziedziny rozwoju techni-
ki kolejowej, popularyzacji ko-
lejowych środków i w sferze wy-
chowawczej. Otworzył Polskę
dla każdego obywatela, stwarza
techniczne możliwości, by każdy
jej wielkość mógł poznać i przez
oczy do serca przyjąć mocarstwo-
wą ideę.

Nie jesteśmy powołani do wy-
czerpującej charakterystyki dzia-
łania p. ministra Bobkowskiego,
dlatego zwrócimy uwagę na fakty
ostatniej doby.

Z nazwiskiem p. min. Bobkow-
skiego łączy się inicjatywa stwo-
rzenia raju dziecięcego, która re-
alizuje się pod hasłem: „Kolej —
Dzieciom“.

Dziesiątki tysięcy dzieci podró-
żuje bezpłatnie kolejami i oglą-
da Polskę. Dzieciarnia, wyrwana
z podwórka, miast i miasteczek
śni na jawie swój sen fantastycz-
ny o podróżach.

Radość tej dzieciarni, gdyby
nawet miała się tylko skończyć
w chwili opuszczenia wagonu ko-
lejowego, byłaby wielkim trium-
fem kolei. A przecież wiemy, że
właściwe pożytki dziecka dopie-
ro się zjawiają, gdy poczniesz tęsk-
nić za nim zbieranych pod-
czas drogi wrażeń! W sercach
dzieci wzbudzi się tęsknota do
wielkiej Polski, w ich myślach
wyośnie prawda niezbita, że Pol-
skę tworzą nieogarnione prze-
strzenie, wzmocze się na siłę
ambicja norodowa, wiara w siły
i miłość do kraju znajdzie niezastę-
pioną podjętą w przeżyciach tu-
rystycznych.

Tu już wkraczamy w obręb wy-
chowania państwowego, w meto-
dę pracy najbardziej istotnej, a
zarazem najbardziej atrakcyjnej.
Wraz z min. Bobkowskim moż-
emy być dumni, że wagon kolejo-
wy stał się częścią naszego do-
mu, a nauka, płynąca poprzez ok-
no podającego pociągu, stała się
nauką o państwie!

Na innej płaszczyźnie płynie o-
becnie „okręt na kołach“ w swej
podróży naokoło Europy, ale i on
do jednego celu zdąża. Pierwszy
pociąg turystyczny, który w tej
chwili bawi w Parwzu po odby-
ciu podróży przez Niemcy i Belg-
ię (a może już mknie ku Lazuro-
wemu Wybrzeżu?), jest dalszym
rozwojem idei, którą na szeroko-
skale realizuje się w kraju.

Pociąg ten pokazuje Polakom
Europę, ale zarazem Jej sytuację
w Europie i to jest ważne dla
kształtowania się myśli państwo-
wej w masach.

Obecnie przy współudziale p.
min. Bobkowskiego powstała
myśl zorganizowania „Święta
Gór“, pokazania majestatu na-
szej przyrody i twórczości ludu

w górach osiadłego.

Myśl piękna i wzniosła, działa
nie dla państwa wybitnie i skut-
czne! Jak „Święto Morza“ jest ma-
nifestacją naszych uczuć dla Bał-
tyku i środkiem do poznawania
naszej północy, tak „Święto Gór“
powinno być manifestacją naszej
dumy i środkiem do poznawania
naszego szczytowego Południa.

Fala ludzka, która podpłynęła
pod Bałtyk, przeleje się pod Ta-
try i prysnie Jeremjaszowa skar-
ga:

„Cudze chwalicie — swego nie
znacie,
Sami nie wiecie — co posiadacie“.
Wiemy, znamy i swoje chwa-
lić będziemy!

(Zdz. W.)

Utopje Funduszu Pracy

Okres eksperymentów trwa zbyt długo

(W.) P. poseł Z. Madeyski, dy-
rektor naczelny Funduszu Pracy,
jest optymistą. Jego optymizm
wzrasta z roku na rok w miarę,
jak wzrasta zbiór składek na Fun-
dusz Pracy przez rozszerzenie
źródeł dochodowych.

W Polsce mamy zbyt mało opty-
mistów, więc objaw to bardzo
pocieszący, że resort walki z
bezrobociem prowadzi optymistę.
Ale... optymizm posła Madeyskie-
go nie pokrywa się z rzeczywisto-
ścią.

Nasze nastawienie optymisty-
czne pod wpływem wynurzeń dy-
rektora Funduszu Pracy pryska,
zwłaszcza, iż większość „oficjal-
nych wywiadów“ ma tę cechę, że
zawiera wiele pytań, długie od-
powiedzi, lecz treści trzeba szu-
kać między wierszami. Taki wła-
śnie wywiad z posłem Madeyskim
ukazał się w prasie, obsłu-
giwanej przez agencję „Iskra“.

Poświęcając wiele miejsca za-
gadnieniu walki z bezrobociem,
zajmiemy się również i tym wy-
wiadem. Czytamy w nim:

— W jaki sposób zapewniamy nano-
wie zatrudnienie jak największej ilości
osób z kredytów udzielonych na robo-
ty.

— W tym celu ustaliliśmy górną gra-
nicę udziału Funduszu Pracy z pokry-
cia zarobku dziennego robotnika, okre-
sając nomę 3 zł. dla robotnika niewy-
kwalifikowanego 4 zł. dla wykwalifi-
kowanego robotników i 5 zł. dla dozo-
ru. Tylko w wyjątkowych wypad-
kach normy te mogą być podwyższone
o 1 zł. dla miejscowości o wyższych
kosztach utrzymania.

— A więc to jest wysokość dopusz-
czalnej dniówki?

— Ależ nie, wprost przeciwnie. Na-
leży podkreślić to mocno, że te normy
to nie jest wysokość dniówki, lecz wy-
sokość udziału Funduszu Pracy dla
kredytobiorcy, który prowadzi roboty.

— O ile rozumien, przez te normy
usiłują Państwo rozszerzyć zasięg swej
pomocy na zatrudnienie?

— Ścisłe — proszę Pana — reszek-
towanie norm ustalonych przez Fun-
dusz Pracy jest decydującym współ-
czynnikiem dobrych efektów walki z
bezrobociem. Im ściślej będzie stosowa-
ny udział Funduszu Pracy w normach
dniówkowych robotników, tem więk-
sza będzie liczba ludzi, którzy otrzy-
mają pracę. Dążymy tą drogą do jak
najskuteczniejszego wykorzystania
przez inicjatywę publiczną i prywatną.

Otóż to! Fundusz Pracy zamie-
rza pobudzić „inicjatywę publiczną
i prywatną“, a posługuje się
metodami idealistów, obarcz-
onych optymizmem.

Analizując dokładnie słowa p.
posła Madeyskiego, można z
pierwszej części jego wynurzeń
wyciągnąć wniosek, że stawki
dziennicze od 3 do 5 złotych mają
być rodzajem subsydium dla pra-
codawcy w opłacie robocizny.
Ten wniosek potwierdza zresztą
dalszy wywód, że jest to tylko
„wysokość udziału Fund. Prac.
dla kredytobiorcy“. Do tego
miejsca logiczny wywód nie bu-
dzi zastrzeżeń, ale gdy dotrzemy
do ostatniej enuncjacji o „re-
spektowaniu norm ustalonych
przez Fundusz Pracy“ i „najsku-
teczniejszym wykorzystaniu przez
inicjatywę publiczną i prywatną“
logiczny porządek rzeczy upada,
wali się w proch.

Albo „normy płac“, albo „ini-
cjatywa prywatna“! Powiązania
inicjatywy prywatnej z normami
płac nie da się przeprowadzić.
„Inicjatywa publiczna i prywatna“
w obecnym stanie rzeczy zro-
zumiała „udział Funduszu Pracy“
w opłatach robocizny w ten spo-
sób, że „normy Funduszu Pracy“
uznawała za maksymalne i płaci ro-
botnikom tylko tyle, ile uzyskuje
z Funduszu Pracy.

Normy zasiłkowe stały się nor-
mami płac i ciężar na życiu robot-
niczym, jak przekleństwo. Zatrud-
niony bezrobotny znalazł się w
gorszej sytuacji, niż bezrobotny
bez pracy. „Inicjatywa publiczna
i prywatna“ bije go na każdym

kroku, zwłaszcza, że tydzień pra-
cy jest skrócony.

Jeśli Fundusz Pracy chce speł-
nić swój obowiązek względem za-
trudnionych bezrobotnych, musi
porzucić metody optymizmu, wy-
znaczyć godziwe zarobki, powie-
kszyć tydzień pracy, ustalić procen-
towy udział w opłacie robocizny,
a wtedy „inicjatywa publiczna i
prywatna“ ujęta zostanie w kar-
by z pożytkiem dla walki z bez-
robociem (tej faktycznej walki a
nie obliczonej na efekt liczbowy,
na spadek statystyczny zarejestro-
wanych robotników!) i z pożytkiem
dla robotników, którzy chleb
jeść będą z inicjatywy Funduszu
Pracy.

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy lksa z Czytelnikami

Chce być kochankiem przybranej córki!

„Skarga matki“

tak oto żałośnie narzeka:

„Drogi Pocieszycielu dusz stra-
pionych, błagam, doradź mi, co
mam robić, może w ostatniej go-
dzinie mego życia, bo życie moje
już liczy się na minuty, na godzi-
ny. Kochany Redaktorze, czytam
stałe, jak pięknie tłumaczysz i do-
radzasz, więc proszę Cię bardzo,
doradź i mnie, a może Bóg
Wszechmocny da uratować dwie
istoty, cierpiące tak strasznie, że
sobie nie wyobrażasz. Miałam sze-
snaście lat gdy utraciłam matkę,
a w cztery lata po śmierci matki
umarł mi ojciec. Zostałam na świe-
cie sama, jak zbłąkana owca. Kie-
dy kończyłam dziewiętnaście lat,
ktoś stanął na drodze mego ży-
cia. Czuję się bardzo zadowolona,
że będę żoną, jak wszystkie, a
jednak stało się inaczej. Zostałam
matką, a ojca mojej córeczki za-
brali na wojnę. Po wojnie powró-
cił, ale nie do nas. Wyswatłali mu
bogatszą. Ja dla niego byłam za
biedną. Zaczęły się gorsze męczar-
nie, niż przedtem. Coprawda, da-
wał mi na dziecko do sześciu lat,
ale co z tego? Nie miałam tego,
co wszystkie. Nie miałam męża,
a moje dziecko — ojca... Żyłam
z dzieckiem razem i nikomu nie
dałam dziecka nawet na rękę
wziąć. Kiedy miałam skończyć
lat trzydzieści, poznałam czło-
wieka, który mi się bardzo podobał.
Zapewne i ja jemu, bośmy się po-
biali. Nawet dziecko moje przyjął
na swoje nazwisko. Bardzo się
cieszyłam, że Bóg Wszechmocny
wynagrodził mnie za moją krzyw-
dę.

Niestety, krótko trwało to
szczęście. W pierwsze parę lat po
ślubie dowiaduję się, że mąż mój
nie tylko nie zasługuje na mnie,
ale i tej, co po ulicy chodzi, też
dla niego szkoda. Podobno alfon-
sem był też... Mniejsza o to, żeby
chociaż nadal został człowiekiem.
Byłam mu bardzo wdzięczna za

jego dobre serce, że dziecku dał
nazwisko. Mam bardzo dobry cha-
rakter, lubię pamiętać czyjaś do-
broć. Wyobraź sobie, kochany Re-
daktorze, że takie „coś“ dziecko
moje ma za ojca. Najdroższy Po-
ciecho serc ludzkich, nie wyobra-
żasz sobie, jaka czarna chmura
zasłania życie mojemu dziecku i
mnie! Pewnego dnia mój kochany
mąż napada na moją córkę i chce
ją zgwałcić! Zaczęłam mu robić
wymówki. Uspokoili się, ale nie
poto, żeby dać spokój, lecz mnie
zaproponować, żeby mój był
kochankiem mojej córki, która li-
czy lat 15! Ach Boże, jak Bóg mo-
że pozwolić na takie myśli! Re-
daktorze kochany, nie wiem co

robić, żyję pod strachem Boga
w nocy spać nie mogę, bo mi wło-
sy wydziera, zato, że mu nie po-
zwalam dojść do dziecka. Grozi
śmiercią mnie i mojemu dziecku.
Nie mam pieniędzy, żeby gdzie
wyjechać bo w Warszawie stan-
owczo być nie możemy. Każda
minuta to dla mnie piekło, bo
przecież na to zgodzić się nie mo-
gę! Mówi, że odejdzie od nas, ale
grozi nam śmiercią. Kochany Re-
daktorze radź, co mamy robić, bo
umieramy z przerażenia!“

Proszę się niczego nie bać i na
tychmiast zameldować policji o
tem, co się stało. Znajdzie tam Pa-
ni należytą opiekę. Córkę narazie
oddać gdzieś,

Świadectwa lekarskie dla narzeczonych

Opracowany przez Polskie
Towarzystwo Eugeniczne pro-
jekt ustawy eugenicznej prze-
widuje m. in. utworzenie karto-
tek metryk zdrowia. Według
projektu, metryki zdrowia dla
wstępujących w związki mał-
żeńskie obowiązują wszystkich
mieszkańców kraju. Dla prze-
chowania metryk zdrowia two-
rzy się kartoteki zdrowia przy
urzędach zdrowia państwo-
wych lub samorządowych. Me-
tryka zdrowia powinna zawie-
rać: 1) możliwie najdokładniej-
sze dane rodowodowe, dotyczą-
ce uzdolnień i chorób, moga-
cych przekazywać się dziedzic-
cznie, 2) dane, dotyczące za-
trud i cierpień wrodzonych,
wpływających na rozwój płodu
i noworodka, 3) wyniki badań

lekarskich, odnoszące się do in-
nych stron psychicznych i fi-
zycznych oraz wnioski co do
zawarcia małżeństwa.

Projekt przewiduje określa-
nie stanu zdrowia na 2 tygod-
nie przed zawarciem małżeń-
stwa. Zarząd kartoteki zdrowia
wysyła ma dla urzędu cywil-
nego wypis metryki zdrowia, t.
j. krótkie świadectwo zdrowia,
obejmujące zezwolenie całko-
wite, warunkowe, lub zakaz za-
warcia małżeństwa. Dostęp do
kartoteki zdrowia posiadać ma
ja, według projektu władze le-
karskie, sądowe, wojskowe, sta-
tystyczne, oraz instytucje, pra-
cujące dla celów naukowych.
Zarząd kartoteki oraz osoby,
władze i instytucje, korzystają-
ce z jej danych, obowiązują ta-
jemnicą zawodową.

Według projektu ustawy, ur-
ząd cywilny nie miałby prawa
udzielania ślubu bez świadec-
twa zdrowia, które ma być za-
łączane do akt stanu cywilnego.

26

Prezydentem Warszawy min. Stefan Starzyński?

Został już opracowany projekt
rozporządzenia P. Prezydenta
Rzplitej o organizacji tymczaso-
wego zarządu Warszawy na o-
kres przejściowy to znaczy aż do
wejścia w życie nowej ustawy o
samorządzie województwa sto-
łecznego. W związku z planami re-
organizacji dotychczasowej go-
spodarki w stolicy wybory do ra-
dy miejskiej odbędą się dopiero
za 2 lata, w maju 1936 roku.

Skład zarządu miasta powie-
szony będzie o jednego wicepre-
zydenta. Będzie też w dalszym
ciągu funkcjonowała rada mie-
jska, jako instytucja tymczasowa,
składająca się z przedstawicieli
ludności miasta z uwzględnie-
niem kół zawodowych i gospodar-
czych.

Stanowisko prezydenta miasta
ma objąć min. Stefan Starzyński,
b. komisarz generalny Pożyczki
Narodowej, prezes rady powiatu
wej BWR Warszawa - Śródm.

Podróżuj samolotem

„P.L.L. Lot“

W POCIĄGU NAJMILEJ
SPĘDZISZ CZAS — CZYTAJĄC
DZIENNIKI I CZASOPISMA

PIEKIELNA MOC

Prawdziwe dzieje osób, uwikłanych w sieć szatańskich pokus i zasadzek

Westchnąwszy głęboko, Hebdiński rzekł:

— Widzisz córeczko, jak to nie wolno nigdy sądzić pośpiesznie... I wogóle: „Nie sądzicie, abyście nie byli sądzeni“... Trzeba najpierw wszystko dokładnie sobie uprzytomnić, postarać się wszystko zrozumieć, a potem dopiero wypowiadać się...

Marysia milczała w skupieniu, ale już widać było, że... nie plunie w twarz swemu ojcu...

On zaś mówił dalej:

— Sprawa jest bardzo prosta... Twój rodzice, dziecinko, kochali się... Popelnili błąd młodości o tyle, że nie zdołali się powstrzymać od przedwczesnych uścisków miłosnych... Zresztą, byli tak przekonani, że i tak się pobiorą...

Tu urwał, bo zbyt dławilo go wzruszenie...

Po chwili mówił dalej:

— Splot okrutnych okoliczności uniemożliwił ich małżeństwo... Nie było w tym wszakże złej woli z żadnej strony... Zresztą, gdyby nie stało się to, co się stało... nie byłoby ciebie na świecie...

— Możeby i było lepiej... Nie żaden to zaszczyt przejść przez życie, jako dziecko niesłubne...

— Nikt tego nie wie...

— Wystarczy, że ja wiem...

— A gdyby nawet, to co? Czem dziecko niesłubne jest gorsze od niesłubnego? Niczem. A powinno mieć przynajmniej to zadowolenie, że jest w każdym razie dzieckiem miłości, podczas, gdy dziecko, zrodzone w małżeństwie, niezawsze ma tę pewność... Małoż to małżeństw zawiera się dla kariery? dla pieniędzy? dla innych kombinacji?

Marysia nie wydawała się jeszcze przekonana.

Hebdiński mówił dalej:

— Zresztą, przecież zamiarem matki twojej było, abyście obie odpokutowały w klasztorze jej grzech młodości... Myślała bowiem, że dała się lekkomyślnie uwieść przez kogoś, co bynajmniej do małżeństwa z nią nie dążył. Teraz wie, że jest inaczej i że wobec tego odkupienie win... niepopelnionych... jest zbyt ciężkie...

— Ale rzeczywiście może mnie spotkać kiedyś to, co ją spotkało, wolę więc się nie narażać, zwłaszcza,

że z klasztorem już się tak zżyłam, iż o milszym życiu nawet nie marzę...

— Na to ci mogę odpowiedzieć dwójako... Przedewszystkiem na podobne niebezpieczeństwo nie będziesz narażona, bo młodzieniec, który cię kocha i którego ty też kochasz, choć się do tego nie przyznajesz — jest tak porządnym i uczciwym człowiekiem, że daje pełną rękojmię niezawodnego szczęścia... Po drugie zaś — o ile postawisz powołanie zakonne ponad życie świeckie, nikt ci na przeszkodzie nie stanie... Chodzi tylko narazie o to, abyś się choć raz rozmówiła z Felkiem Elickim... O to cię właśnie chcę prosić... Czy pozwolisz mu tu przyjść?

Po długim namyśle Marysia wyszeptała tylko jedno słowo:

— Tak...

Hebdiński odetchnął z ulgą, poczem uznał za możliwe oznajmić Marysi o dalszych wypadkach.

Rzekł:

— Mam ci jeszcze do powiedzenia parę rzeczy, o których nie wiesz, ale które z pewnością nie wstrząsną tobą tak, jakby to się stało jeszcze wczoraj...

— Cóż jeszcze? — zapytała Marysia strwożona.

— W ciągu tych paru dni umarło dwoje dobrych twoich znajomych...

— Na Boga!.. Któż to taki? — zapytała Marysia, cała drżąc z niepokoju.

— Jeden — to twój domniemany ojciec... Stanisław Rel, drugi — mąż twojej matki — Stefan Gordyk...

— O Jezul! — jęknęła Marysia. — Cóż im się stało?

Odrzuć wszakże można było wyczuć w tym okrzyku więcej przerażenia i zdziwienia, niż bólu i żalu.

Hebdiński nie chciał jej powiedzieć całej prawdy, dodał więc tylko to, co mówiono wszystkim:

— Jacyś bandyci napadli ich na szosie pod Skolimowem... Zato mam dla ciebie także wieść radośniejszą... Pamiętasz Niusię?

— Ach, tak słyszałam, że ta mała była moją siostrą czy też... może... nie? Bo już teraz nic nie wiem... Ta, co zginęła w katastrofie „Jutrzenki“?

— Ta sama.. Owszem, to twoja siostra, choć nie rodzona, ale cioteczna... Córką pani Relowej... prawdziwa córka... Uchodzącyście za bliźniaczki!.. Pani Relowa była tak wspaniałomyślna, że postanowiła pokryć nieszczęście swej siostry, podając cię za bliźniaczkę swej rodzonej siostry...

— I cóż z tą Niusią?

— Bynajmniej nie zginęła... żyje... i znana jest jako Monika...

— O, Boże... i ona także kocha się w Felku?

— Aha... wydało się, że jednak się nim interesujesz? To doskonale... Otóż, nie obawiaj się...

— Jakto? Przecież kiedyś tę Monikę zastałam u Felka w pracowni podczas czulego sam na sam... Co prawda, oboje mi wytłumaczyli, że to nieporozumienie... że Monika kocha się w Kardeckim...

— Tak właśnie jest... I on w niej też... Pobiorą się, gdy tylko Niusia nieco ochłonie ze straszliwych przeżyć... Będą ze sobą bardzo szczęśliwi, tak samo, jak chciałbym widzieć szczęśliwą ciebie z Felkiem... chyba, że będziesz wolała powołanie zakonne...

Marysia zamyśliła się...

Hebdiński zaś rzekł:

— Nie przypieram cię do muru... klasztornego... i nie domagam się odpowiedzi natychmiastowej. Powiesz mi, gdy zechcesz... Teraz powiedz mi tylko jedno słowo, które tak bardzo dawno pragnę usłyszeć z twoich ust... słowo: „Ojciec“...

Marysia spojrzała na niego swymi pięknymi oczyma, w których nagle zabłysnął figlarny ogień, mało liczący z powagą otoczenia klasztornego...

Odparła:

— Nie powiem ci „Ojciec“, ale zawołam ci: „Tatusiu“ — i rzuciła mu się w objęcia...

Pozostali tak spleceni długą, długą chwilę...

Wreszcie Hebdiński zapytał:

— Mogę tu skierować Felka?

Marysia milcząco skinęła głową.

Dalszy ciąg jutro

POŻERACZ SERC KOBIECYCH

Powieść-reportaż z tajników potwornej afery w świecie arystokracji

WYPADA, CZY NIE WYPADA?

Panna Tecia Zierska, kiedy sklep był pusty, czytała książkę, lub gazetę. To też i teraz sięgnęła po gazetę, którą przez zapomnienie zostawił jakiś klient.

Oparta o ladę obojętnie wodziła oczami po kolumnach liter. Myślała była daleko od tego, na co spoglądały jej oczy. Czytała machinalnie, nie rozumiejąc zupełnie słów. Myślała o „nim“.

Spotykała się ze Stefanem Noderskim prawie co wieczór. Był rycerski, grzeczny, opanowany.

Wczoraj był szczególnie miły. Jakiś rozmazony, a zakochany!..

Pozwoliła włożyć się pod rękę, kiedy wysiadł z samochodu i szli kawałek szosą. Serce jej tak biło mocno, mocno...

Myślała nawet o tem, że gdyby chciał ją pocałować, nie broniłaby się.

Niewiedomo dlaczego, przystanęli na chwilę. Patrzył w jej oczy i nagle...

Leciutko, ledwie wyczuwalnie dotknął jej ust ustami.

Same ręce zacisnęły się na jego rękach.

A wtedy... Całował ją długo, upojnie...

Usta jego, takie delikatne, przeistoczyły się niepostrzeżenie w zachłanne. Trwający długo jak wieczność pocałunek odurzał ją, odbierał jej siły, panowanie nad sobą. Zwiła w jego ramionach bezsilnie, drżała cała.

Resztkami przytomności, która ją opuszczała, wyrwała się z jego ramion i prędko pobiegła do samochodu. Oparła czoło o zimne szkło. Poddążył do niej, chwycił znów w objęcia.

Czuła aż nazbyt dobrze, że musi się bronić przed nim i przed sobą!

— Niech mnie pan puści!.. Bo nie będę mogła się z panem zobaczyć już nigdy!..

Mimo to trzymał ją w objęciach. Chciał ją unieść z ziemi i wnieść do wnętrza samochodu.

Nie pozwoliła.

Czuła, że jeśli się z nim znajdzie w tem ciemnym wnętrzu, zdana będzie na jego moc. Bała się, że nie oprze się własnym pragnieniom, które opanowały ją tak silnie.

Stała dłuższą chwilę, trzymając się klamki, gdyż nogi uginały się pod nią.

Po dłuższej dopiero chwili ochłonęła i poprosiła, by zaraz ją odwiózł do domu. Wahał się. Chciał odwieźć ją. Ale zdobyła się już na stanowczość.

Na szczęście prowadził sam samochód, gdyż nie wziął ze sobą szofera. W czasie drogi ochłonęła do reszty.

W domu postanawiała:

— Muszę z nim zerwać!.. Muszę przestać się z nim widywać! To nie doprowadzi do niczego dobrego!

Zasypiała jednak znów z myślą o nim, przeżywając raz jeszcze upojny pocałunek, który nią wstrząsnął.

Matka zaczęła coś podejrzewać. Nie pytała o nic, ale na jej twarzy rysowała się troska. Po raz pierwszy w życiu Tecia zasnęła i nie zdążyła należycie przygotować matce śniadania. Sama też nic nie jadła i wybiegła do zajęcia.

Wyrzucała sobie gorąco to zaniedbanie i obiecywała poprawę.

W miarę jednak, im bardziej tramwaj oddalał się od domu, znikał z przed jej oczu dom, obowiązki, które ciążyły na jej młodych ramionach, a wracały marzenia.

Patrzyła przez okno na śpieszących ludzi, na ulice zalane słońcem. Wszystko sprawiało wrażenie radosne, wesołe, wszystko budziło nadzieję czegoś dobrego...

Z mostu ogarnęła wzrokiem błękitną wstęgę wody, czerniejącą na niej kajak, wzdęte wiatrem żagle i pomyślała, że byłoby czemś niezmiernie przyjemnem siedzieć w małej łódce razem z nim, patrzeć, jak jego silne ramiona poruszają wiosła.

Łódź sunie cicho, woda pluszcze, grzeje słońce...

Tramwaj już wtoczył się na Krakowskie Przed-

mieście, a Tecia ciągle myślała o przejażdżce Wisłą ze Stefanem...

Dopiero mrok sklepu przywrócił jej świadomość rzeczywistości.

Nie na długo. Klientów było mało, można więc znów było oddać się marzeniom.

Zapomniała panna Tecia o postanowieniach zerwania znajomości, która „nie może przynieść nic dobrego“, myślała raczej o tem, żeby zaproponować Stefanowi w niedzielę, lub w święto przejażdżkę po Wiśle.

— Może to nie wypada mu proponować? — zadawała sobie pytanie. — Trzeba będzie to zrobić w oględnej formie!.. Zapytam go się, czy lubi wiosłować i pływać. Może to jednak będzie gorzej, jeśli mnie zobaczy w kostjumie kąpielowym?..

Przypomniała sobie jednak zaraz ze wstydem:

— Widział mnie gorzej, niż w kostjumie kąpielowym!..

Ta myśl nasunęła wspomnienie pewnego wieczoru, który ją wtedy wstrząsnął, oburzył.

— Coby było, gdyby się wówczas stało tak, jak planowałam?

Pannie Teci nagle zrobiło się gorąco. Przeraziło ją to pytanie. Przeraziło tem bardziej, gdyż zamiast odczuć oburzenie na samą myśl o tem, przebiegł jej ciało dreszcz taki sam, jak wtedy, kiedy ją całował!..

— Co się ze mną dzieje? — myślała przerażona.

— Już mnie to nawet nie gniewa, nie obraża?..

Pragnęła przytłumić to wspomnienie, które jej twarz oblało gorącą falą krwi i starała się uważnie czytać gazetę, po której wodziła spojrzeniem.

Nagle wzrok jej zatrzymał się.

Z pośród szeregu słów wystąpiło jedno wyraźne: Noderski!

Przetarła ręką oczy i nachyliła się mocniej nad gazetą. Tak! Piszą o nim!

Przeczytała jednym tchem.

Dalszy ciąg nastąpi

WIADOMOŚCI Z KRAJU

Echa nadużyć w magistracie m. Puław

Oszukańcze machinacje urzędników magistrackich

Opinia publiczna miasta Puław wstrząśnięta została przed kilku miesiącami wiadomością o znacznych nadużyciach na szkodę tamtejszego magistratu.

Władze policyjne prowadziły w tej sprawie od dłuższego czasu niezmiennie żmudne dochodzenia, które w rezultacie wydobyły na światło dzienne „stosuneczki” w łonie władz miejskich.

Oto okazało się, że rachmistrz magistratu Wiktor Chojnacki oraz trzech poborców podatkowi, a mianowicie Michał Mordak, Stanisław Rogala i Stanisław Sikora do konywali od szeregu lat systematycznych przywłaszczeń, przy czym jeden prześcigał drugiego w fałszerskich pomysłach.

HASMONEA (Równe) — HAKOAH (Równe) 5:0 (3:0).

Zawody o mistrzostwo Kl. A. Wyższego nie odzwierciedlały faktycznego przebiegu gry. Dryżuna Hakoah ponosiłaby dotkliwszą klęskę, gdyby nie rozmokłe boisko i pewna nonszalancja, z jaką gracz Hasmonei traktowali zawody.

Już w 3-ej minucie gry Sawicki strzelał z wolnego zyskuje prowadzenie, które umacnia drugim golem strzelonym w 7-ej minucie. W 7 minut później (w 14-ej minucie) Winokur zdobywa dla swoich barw trzecią bramkę. Do końca 1-szej połowy Hasmonea oblega bramę przeciwnika.

W tym czasie Sawicki nie wykorzystuje podyktowanej przez sędziego jedenastki. Po przerwie (10 min.) Sawicki lokuje jedną ze swoich nieuchronnych bomb w siatce przeciwnika. Strzał był tak silny, że bramkarz, który chwycił piłkę — zemdlął. Hakoah próbuje zdobyć honorową bramkę i przeprowadza szereg akcji, z których kilka stwarza groźne sytuacje. Wynik dnia ustala liem zdobywając w 30-ej minucie 5-tą i ostatnią bramkę.

Sędziował poprawnie por. Szpin-dura.

DZIS W LUBLINIE

WIDOWISKA
STYLOWY: „Wania” i „Królowa południa”.

NOCNE DYŻURY APTEK
Dziś z czwartku na piątek dyżurują apteki:
Stecki — Krak. Przedm. 29,
Kotowski — Lubartowska 27,
Klorowiecki — Rynek 2,
Winklerowa — Bychawska 42.

DZIS W ROWNEM

WIDOWISKA
ZAFRAN: „Dama w smoku”.
EMPIRE: „Dziewczyna z krainy burz”
NOWY ŚWIAT: „Turbina 50.000”.
NOCNE DYŻURY APTEK
Kirszon — Mickiewicza 2,
Karsz i Maza — 8 Maja 99.

STAN POGODY

Naogół pogoda słoneczna o zachmurzeniu umiarkowanym ze słonnością do surz i przelotnych deszczów. Ciępy, słabe wiatry miejscowe.

Janina

Nagle jakos panna Janina, zapagnęła mieć kochanka i do pana Z. w tym celu rzekła: „Bierz mnie przyjacielu!” Pan Z. szepnął „młota sprawa”. Wykorzystał nowe prawa. Aż się ona ożwie na to: „Jak to będzie z mą zapłatą?” „Będzie — oczywiście. Ale wiedz, że jest sadysta i gdy tylko mam już w czubie, kochanki swoje lubię!” „Dziewczyno, leżki roniąc skrzywie. Pyta: „Dlaczego trwa to bicie?” A kochanek tuląc główkę: „Aż mi oddasz mą gotówkę?” S. Korbin

Godne i całkowicie dobrane towarzystwo nie cofało się przed podrobieniem pokwitowań, lub wpisywaniem zgoła fałszywych cyfr do ksiąg rachunkowych magistratu.

W ten sposób w wyniku „długoletniej wyteżonej pracy” pan rachmistrz przywłaszczył sobie około 3,500 zł., zaś poborczy około 4.000 zł.

Wreszcie, dzięki niespodziewanej kontroli księgowości, sprytnie machinacje wyszły najaw i dygnitarze magistracki powędrowali za kratki.

Przy sporządzeniu aktu oskarżenia Lubelskie Władze Prokuratorskie pociągnęły również do odpowiedzialności karnej ówczesnego burmistrza Jana Tyczyńskiego, któremu zarzucono niedbalstwo

w kontroli urzędników.

W dniu 30 maja rb. Lubelski Sąd Okręgowy na sesji wyjazdowej w Puławach należycie i przykładnie ukarał „spółkę magistracką”, skazując Chojnackiego na 3 lata, Mordaka na 2, Rogalę na rok zaś Sikorę na 10 miesięcy więzienia.

Burmistrz Tyczyński został z zarzutu niedbalstwa całkowicie uniewinniony.

Od wyroku tego oskarżeni się odwołali, wobec czego sprawa w najbliższym czasie znajdzie się na wokandzie Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Wiadomość o zbliżającym się terminie rozprawy wzbudziła zrozumiałe zainteresowanie wśród szerokiej rzeszy publiczności lubelskiej.

Kradzież 1100 dolarów z chłopskiego kufra

GRODNO. — W zapadłej wsi Podbłocie, pow. wołkowyskiego mieszkał ciulacz Fiedoruk Marcin.

Pracował, odmawiał sobie spoczynku i innych przyjemności, zbierał grosz do grosza, z których

wyrosła suma pokaźna 1100 dolarów.

Gotówkę tę, starym zwyczajem kmiotków, ukrył przed sąsiadami w zamkniętej na klucz skrzyni, zapominając o tem, że schowek ten jest całkiem niepewny.

I oto pewnego dnia Fiedoruk, chcąc nacieszyć oczy owocem swej długoletniej oszczędności, otworzył skrzynię i stwierdził z przerażeniem, że 1100 dolarów ulotniło się jak kamfora.

Katastrofa przy remoncie domu w Lublinie

Przy remoncie domu na ulicy Dolnej, wydarzyła się katastrofa budowlana, która na szczęście nie pociągnęła za sobą wypadków śmiertelnych.

Zawieszeni na wysokości pierwszego piętra robotnicy zajęci by

li właśnie tynkowaniem murów, gdy nagle rusztowanie runęło i murarze spadli na ziemię.

Niezwłocznie zaalarmowane Pogotowie ratunkowe udzieliło ofiarom wypadku pierwszej pomocy,

przyczem okazało się, że Jan Siekmaszko (ul. Rary jezuitckiej) doznał złamania prawej ręki, zaś Gustaw Bados (al. Racławickiej) i Stanisław Kozłowski (ul. Szopena 16) odnieśli poważne obrażenia na całym ciele.

Znów tajemniczy pożar wielkiego mlyna

We wsi Telatyn, pow. tomaszowskiego z nieustalonych dotychczas przyczyn wybuchł pożar w mlynie należącym do Feliksa Kinczewskiego.

Mimo akcji ratowniczej, płomień doszczętnie strawił budynek mlyński oraz maszyny i zapasy zboża, przynosząc straty w wysokości ponad 50.000 złotych.

Władze policyjne prowadzą energiczne dochodzenie celem ujawnienia przyczyn czwartego już w tym miesiącu pożaru mlyna.

Niestłychane postępowanie gospodarza lubelskiego

Niektórzy lubelscy właściciele nieruchomości mają się dość oryginalnych środków, jeśli chodzi o usunięcie niepożądanego lokatora.

Zamieszkały przy ul. Łęczyckiej 14 Feliks Szelest wyszedł za

interesami do miasta, gdzie pozostawał przez ciąg kilku godzin. Po powrocie do domu przerażony lokator zauważył, że w międzyczasie mieszkanie zostało otworzone i zajęte przez właściciela nieruchomości Konstantego Sekułę.

Wprawdzie gospodarze domów na peryferiach miasta nie mają zbyt wielkich dochodów ze swych nieruchomości, ale tego rodzaju samowolne i sprzeczne z nakazami prawa oraz moralności posunięcia zasługują na potępieniu.

Sprzeniewierzenia w Zw. Pracy Obyw. Kobiet w Zdobunowie

RÓWNE. Z. P. O. K. w Zdobunowie prowadził w lipcu 1932 r. półkolonję letnią dla biednych dzieci. W charakterze intendenta, do obowiązków którego należało czynienie zakupów, przyjęty został Aleksander Iwanow.

Iwanow cieszył się tak wielkim zaufaniem zarządu, że powierzone mu nie tylko kupowa nie produktów spożywczych dla kolonji, ale także załatwianie rozrachunków pieniężnych. Skarbniczka Związku wręczyła

mu w lipcu 1932 r. 400 zł. na zapłacenie rachunków piekarza Tomasza Chorwata w wysokości 283 zł. i rzeźnika Bronisława Czechowicza w kwocie 130 zł. Iwanow jednak rachunków nie zapłacił a pieniądze sobie przywłaszczył.

Kiedy sprzeniewierzenie wyszło najaw Iwanow tłumaczył się, że krytycznego dnia spotkał swego kolegę Sztorcha, którego towarzystwie spłił się do nieprzytomności. Kiedy wy

trzeźwiał spostrzegł, iż pieniądze znikły. Iwanow pokrzywił należność Chorwata i Czechowicza wekslami, nie mniej jednak za dokonane przestępstwo stanął przed Sądem Grodzkim w Zdobunowie, który skazał go na 6 miesięcy aresztu, darując mu jednocześnie karę na mocy amnestii.

Iwanow odwołał się do Sądu Okr. w Równem, który postępowanie karne na mocy amnestii całkowicie umorzył. Broń adw. Kobylański.

Znany paser rówieński pod kluczem

RÓWNE. Przed s. o. Chodkiewiczem w Sadzie Okr. w Równem stanął w charakterze oskarżonego znany rówieński paser — Gochman, wielo

krotnie karany za kradzieże, oszustwa i paserstwo. Ostatnim wyrokiem Gochmana, za który ukarany został przez Sad Grodzki w Równem 3-letnim więzieniem, było nabycie skra-

dzionego zegara ściennego od głośnego włamywacza Gwiazdeckiego. Sad Okręgowy zatwierdził wyrok Sądu Grodzkiego w całej rozciągłości.

Cyganie kradną konie

RÓWNE. Na szkodę Abrahama Martyniaka i Łukasza Rubszewicza w Górnym Równem skradziono parę koni. Dochodzenie

policyjne ustaliło, że sprawcami kradzieży są cyganie. Konie znaleziono blakające się na polach niedaleko Martynowa

Zostały one prawdopodobnie porzucone przez cyganów z powodu trudności zbli

Ks. Biskup połowy dr. Gawlina wizytuje placówkę K.O.P.

RÓWNE. Ks. biskup połowy W. P. dr. Gawlina odbył w towarzystwie generała Edwarda Knolla, starosty rówieńskiego Adama Kańskiego, d-cy KOP-u plk. Żółkiewskiego i majora Matyji wraz z kapłanem brygady KOP-u ks. Zmickowskim inspekcję placówek KOP. W Żytyniu witany był przez żołnierzy Korpusu i społeczeństwo miejscowe, przyczem wójt gminy por. rez. Podhorski wręczył biskupowi chleb i sól. Prze mówienia powitalne wygłosił również właściciel ukraiński oraz przedstawiciel społeczności żydowskiej. W Żytyniu ks. biskup dokonał poświęcenia kamienia węgielnego pod budowaną przez KOP kaplicę, poczem odprowadził nabożeństwo przy bardzo licznym udziale ludności wszystkich wyznań. Po obiedzie ks. biskup Gawlina udał się do Hoszczy, gdzie również witany był owacyjnie przez żołnierzy i ludność. Po zwiedzeniu Korca i strażnicy KOP-u ks. biskup z otoczeniem przybył do Międzyrzecza. Po drodze we wsi Bludów duchowieństwo prawosławne i tłumy ludności ukraińskiej witwały serdecznie biskupa. W Międzyrzeczu w uroczystościach powitalnych oprócz

duchowieństwa i mas ludności wzięły udział: oddział konnych Krakusów, szwadron kawalerji KOP-u, Strzelcy, Związek Rezerwistów i Zw. Inwalidów. Po zwiedzeniu miasteczka i kościoła ks. biskup udał się do Niewirkowa, po czym przez Hoszczę powrócił do Równa. Obecnie ks. biskup Gawlina opuszcza nasze ziemie udając się na Polesie w celu wizytacji kościołów tamtejszych gmin.

ZMIANA NA STANOWISKU DYREKTORA LASÓW PAŃSTWOWYCH NA WOŁYNIU

RÓWNE. Inż. Stefan Modzelewski, dotychczasowy dyrektor Lasów Państwowych w Działowieży objął urząd w miejsce jako dyrektora Lasów Państwowych w woj. wołyńskim.

HARCERSKI SEZON OBOZOWY NA WOŁYNIU

RÓWNE. Harcerski sezon obozowy na Wołyniu jest w pełnym toku. W okresie wakacyjnym ma się odbyć 20 obozów ładowych: 1 oboz wędrowny ładowy, 1 oboz wędrowny żeglarski na szlaku Turja — Niemen oraz 3 wybieżki morskie w ramach spływu, organizowanego przez Ligę Morską i Kolonjalną. Akcja obejmuje około 600 harcerzy. W chwili obecnej znaczna część obozów jest już uruchomiona.

GROB PRZEDHISTORYCZNY W POWIECIE DUBIEŃSKIM

W Mirohoszczy k. Dubna natrafiono na grób przedhistoryczny, zawierający dobrze zachowane szkielec oraz urnę o oryginalnym ornamentie. Wykopali kamie zainteresowały się władze administracyjne.

Feralna trzynastka

RÓWNE. Benedykt Łaszczewski może pochlubić się okragłym tuzinem wyroków skazujących za włamania i kradzieże.

Ponieważ p. Łaszczewski jest przesadny, więc uznał, że trzynasta kradzież należy przebieść na inny teren działania. Opuścił niewdzięczne miasto i udał się na wieś. Tu wstąpił się z Maksymem Trepakiem, kolegą po fachu, rezydującym na łonie wiejskiej przyrody i wspólnym wysiłkiem ukradli... byka. Z tym niecodziennym łupem ruszyli na jarmark w Stepaniu, aby tu zamienić byka na płynną gotówkę.

Pech jednak chciał, że na jarmark przybył właściciel zwierzęcia, który poznawszy swoją własność, oddał złodziei w ręce policji. Benedykt Łaszczewski stanął po raz 13-ty przed Sądem Grodzkim w Równem, który niepoprawnego rezydystę skazał na 5 lat więzienia. Trepak musiał zadowolić się „tylko” 2 latami więzienia.

Liczniki prądu elektr. w Równem zastaną zmienione

RÓWNE. Zarząd Miejski w Równem podaje do wiadomości, że w związku z uruchomieniem nowej elektrowni z prądem zmiennym muszą być zmienione wszystkie liczniki. Nowe liczniki będą własnością miasta i instalowanie ich rozpocznie się w najbliższym czasie. Za używanie liczników będą pobierane opłaty miesięczne w wysokości 1 zł. za liczniki jednofazowe (światła) i 5 zł. za trójfazowe (siły lub siły i światła). Każdy abonent obowiązany jest wpłacić kaucję do Kasy Miejskiej w wysokości 10 zł. za licznik jednofazowy lub 25 zł. za licznik trójfazowy. Zarząd Miejski wzywa abonentów, nie posiadających jeszcze miejskich liczników do natychmiastowego zgłoszenia zapotrzebowania i wpłacenia kaucji do Kasy Miejskiej, gdyż instalacja nowych liczników przeprowadzona będzie w kolejności zgłoszeń.

Lipiec
13
PIĄTEK
Małgorzaty

KRONIKA KRAKOWA

P. Maśnicki wyzyskuje robotników piaskarskich

Ze sportu

E. K. S. (Katowice) — Cracovia

W najbliższą niedzielę odbędą się w pływalni „Parku Krakowskiego” niezwykle ciekawe zawody w piłkę wodną o mistrzostwo Polski pomiędzy drużyną mistrzem Polski E. K. S. (Katowice) a Cracovią. Zawody te zapowiadają się bardzo interesująco ze względu na doskonałą formę obydwu zespołów, wykazaną w rozgrywkach ubiegłej niedzieli. Jako przedmecz wspomnianych zawodów odbędzie się również bardzo ciekawa rozgrywka o mistrzostwo okręgu krakowskiego pomiędzy rezerwowymi drużynami Makkabi i Cracovi. Początek o g. 18-tej.

K. S. Bocheński zawieszony

Coraz to częściej zdarzają się wypadki pobicia graczy na boiskach czy też poza boiskami. Niedawno pisaliśmy o bójce jaka była w Bieżanowie po zawodach o mistrzostwo klasy B. gdzie gracze Skawinki zostali silnie pobici. Dziś znów notujemy taki sam wypadek, gdzie po zawodach o mistrzostwo kl. B. w Bochni w dniu 8 bm. gracze Wieliczki z Wieliczki, zostali silnie pobici przez sfanatyzowaną ludność Bochni. W związku z tem Wydział Gier i Dyscypliny K.Z.O.P.N. na ostatniem posiedzeniu zamknął boisko K. S. Bocheńskiego do jakichkolwiek rozgrywek, oraz zawiesił w prawach członka KZOPN. Klub Sportowy Bocheński, aż do czasu przeprowadzenia dochodzeń.

Czas najwyższy, by władze piłkarskie położyły kres stosunkom panującym na prowincji.

Zawody pływackie w Krakowie

Celem spopularyzowania sportu pływackiego na terenie miasta Krakowa wśród jaknajszerszych warstw społeczeństwa, urządza Okręgowy Ośrodek W. F. w Krakowie w dniu 17-go b. m. o godzinie 17-tej na pływalni w Łobzowie bezpłatne zawody pływackie i rewję kostiumów kąpielowych wedle następującego programu:

1) rewja kostiumów kąpielowych urządzona przez firmę Lichtig.

2) zawody pływackie dla pań i panów z następującym programem:

Panie: I i II klasa stylem dowolnym na 50 i 100 m., sztafeta 3x50 m. zmiennym stylem.

Panowie: I i II klasa stylem dowolnym 50, 100 i 200 m., sztafeta 3x100 m. i 5x50 m.

Skoki z trampoliny dla pań i panów. — Potatem popularny wykład o ratownictwie tonących pokazy ratownicze, oraz pokaz nauki pływania.

Nagrody ufundowane są przez Kierownika Okr. Urz. W. F. i P. W. ppłk. Wójcickiego.

Wstęp wolny.

W razie niepogody, zawody odbędą się w dniu 24-go b. m. W zawodach tych mogą brać udział pływacy i pływaczki niestowarzyszeni. Zgłoszenia przyjmuje zarząd pływalni w dniu zawodów. W czasie zawodów przygrywać będzie mistrzowska orkiestra 20 p. p.

Naprzód donosi:

P. Maśnicki, przedsiębiorca piaskarski w Krakowie, nie może w żaden sposób pogodzić się z istniejącymi i obowiązującymi przepisami prawnymi, oraz z umową zbiorową. P. Maśnicki w podpisanej umowie zbiorowej zobowiązał się przyjąć do pracy przede wszystkim robotników miejscowych i dla oka przyjął kilku robotników krakowskich,

jednak nie dał im pracy więcej niż przez 2 do 4 dni w tygodniu, podczas kiedy robotników zamiejscowych, przyjętych spoza Związku, zatrudnia pełny tydzień a nawet po dwie zmiany na dobę i w godzinach nocnych.

Kiedy tak szykanowani robotnicy krakowscy upomnieli się o należną im zapłatę według obowiązującego cennika, wydalili wszystkich robotników krakow-

skich z pracy.

Miedzy wydalonymi krakowskimi robotnikami niejaki Dziura został kilka dni temu wyeksmi-towany z rodziną z mieszkania, bo nie ma czem zapłacić za czynsz i koczuje z rodziną pod szopą otwartą. Ale p. Maśnickiego nie to nie obchodzi, bo przyjdzie pokorny robotnik z prowincji i jemu mniej zapłaci p. Maśnicki.

Katastrofa lotnicza w Krakowie

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych wydarzyła się katastrofa lotnicza na Prądniku Czerwonym. Z niewiadomych narazie przyczyn zapalił się w powietrzu samolot dwupłatowiec z 2 p. lotniczego, prowadzony przez kaprala-pilota Zasadę. — Płonący samolot runął na ziemię grzebiąc pod sobą nieszczęśliwego lotnika.

Aresztowanie kard. Faulhabera i wielu księży katolickich.

Donoszą z Berlina że wbrew dementi oficjalnych kół niemieckich, otrzymuje się nadal uporczywie pogłoska, że kardynał Faulhaber został aresztowany i pozostaje pod ścisłym dozorem policyjnym w swoim pałacu, nie mając swobody ruchów.

Ostatnio mówi się wiele o represjach rządu hitlerowskiego w stosunku do katolików. Z różnych stron donoszą o aresztowaniach księży katolickich i wybitnych katolickich działaczy.

Zerwanie stosunków dyplomatycznych między Austrią a Niemcami?

W wiedeńskich kołach politycznych krąży uporczywie pogłoski, że stanowisko posła austriackiego w Berlinie zajmowane dotychczas przez v. Tauschnitz, który — jak wiadomo — mianowany został sekretarzem stanu w nowym gabinecie Dollfusa — pozostanie nieobsadzone, zaś agendy poselstwa sprawować będzie starszy legacyjny tegoż poselstwa.

Potwierdzenie tej wiadomości równałoby się częściowemu zerwaniu stosunków dyplomatycznych między Austrią a Niemcami, nie ulega bowiem wątpliwości, że w tym wypadku również posel niemiecki zostałby z Wiednia odwołany.

Zbrodnicze wyczyny malarza przy ul. św. Jana

Serafin Czesław, lat 32, malarz pokojowy, zam. w Krakowie przy ul. św. Jana L. 9, na tle porachunków osobistych podpalił ułożone i oblane terpentyną drzewo pod drzwiami mieszkania Katarzyny Michalikowej, zam. w tym samym domu na II p. poczem udał się na strych i wystrzelił z rewolweru kilkakrotnie w stronę mieszkania Michalikowej na postrach. Serafina, u którego zakwestjonowano rewolwer z kilkunastoma nabojami aresztowano. Ogień ugaszono. Wypadku w ludziach nie było.

Samobójstwo nauczycielki

Onegdaj popełniła samobójstwo wystrzałem z rewolweru nauczycielka szkoły powszechnej 35-letnia Elżbieta z Bereżnickich Pakietowa. Była ona żoną komendanta posterunku w Niebysłowie i tamże uczyła w szkole powszechnej. Przed kilku dniami przybyła z mężem do Kałusza gdzie mieszka jej ojciec. Ostatni wieczór spędziła w towarzystwie ojca i męża w restauracji, a następnie w nocy wystrzałem w serce z rewolweru służbowego męża odebrała sobie życie. Powodem samobójstwa były prawdopodobnie niesnaski rodzinne, w swoim czasie starała się ona o rozwód.

Skutki nieostrożności

W mieszkaniu Alfreda Feiwelasa w Krakowie, przy ul. Zygmunt Augusta L. 5, w czasie czyszczenia mebli benzyną przez służącą Annę Urbańczyk, powstał ogień. Ogień ugaszono przed przybyciem Straży Pożarnej.

Rok więzienia za znieważenie kościoła

Józef Łabodowski, redaktor tygodnika „Barykady”, wychodzącego w Lublinie został postawiony w stan oskarżenia za znieważenie kościoła: Rzymsko-Katolickiego w artykułach p. n. „Palarni opium” i „Noty”.

W tych dniach odbył się proces jego w Sądzie Okręgowym w Lublinie i Łabodowski skazany został na 1 rok więzienia.

Policeja w pogoni za nagą dziewczyną

Nocy wczorajszej lokatorów domu nr. 77 przy ul. Dobrej w Warszawie zbudził odgłos tłuczonych szyb i krzyk kobiety, wzywającej pomocy. Hałasy dochodziły z parterowego mieszkania, należącego do braci Stanisława i Ludwika Nieradów.

Jak się okazało u braci Nieradów odbywała się libacja, w której brała udział 21-letnia Stanisława Osińska. Pod wpływem alkoholu Osińska uległa ostremu atakowi szału. Zdemolowała mieszkanie, powybiiała szyby w oknach, przyczem pokaleczyła się dotkliwie. Gdy policjanci usiłowali ją zabrać do komisariatu, wyskoczyła oknem na ulicę i zdarłszy z siebie ubranie zaczęła całkiem nago uciekać.

Zdołano ją pochwycić i obezwładnić. Przeprowadzona do komisariatu, Osińska została opatrzona przez lekarza Pogotowia.

Kradzieże:

Dąbrowskiemu Władysławowi z Krakowa, zam. przy ul. Studenckiej 1, skradziono ubranie męskie wart. 150 zł.

Braufeld Róży zam. przy ul. Augustjańskiej 10, nieznana jej cygankaw czasie wróżby skradła jej ze stołu 2 pierścionki złote ogólnej wart. 75 zł.

Aresztowanie dyrektora Banku Spółdzielczego

Jan Wnuk, były burmistrz miasta Krasnostaw, a następnie wieloletni dyrektor Banku Spółdzielczego w Krasnymstawie, został postawiony w stan oskarżenia, za zdefraudowanie kilku tysięcy złotych pieniędzy bankowych.

Sąd okręgowy w Lublinie skazał oszukańczego Wnuka na 7 miesięcy więzienia.

Ogłoszenie wyroku w głośnym procesie

Donosiliśmy już, iż w związku z wypadkiem jaki miał miejsce onegdaj w gmachu sądu krakowskiego, aktualną jest obecnie sprawa ogłoszenia wyroku przeciw oskarżonemu. Postrzelenie się komisarza skarbowego Małka uniemożliwiło bowiem odczytanie wyroku i rozprawa została przerwana.

Jak się obecnie dowiadujemy zapadła już w tym kierunku decyzja władz sądowych. W nadchodzący piątek, o godz. 12-tej w poł. ogłosi sędzia dr. Janicki wyrok przeciw wszystkim osobom oskarżonym w tym procesie. Ogłoszenie wyroku nastąpi w obecności komisarza Małka, który przebywa w szpitalu św. Łazarza.

Ważne w sprawie premji!

Kto chce uczestniczyć w losowaniu premji w miesiącu lipcu powinien natychmiast wysłać 30 ostatnich kuponów pod adresem

„OSTATNIE WIADOMOŚCI”
Warszawa, Sienna 33.

Kupony należy wysłać w niezaklejonej kopercie, na której trzeba nalepić znaczek za 5 gr. i umieścić z boku wyraz „DRUK”.

LAKIERY nitrocelulozowe („Duco”) we wszelkich kolorach poleca Skład farb Juda, Kalwaryjska 29, tel. 149-79.

Teatr im. J. Słowackiego
wieczorem: „Fräulein Doktor”

Co grają w kinach krakowskich?

Adria „Wrogowie małżeństwa”
Atlantic „Morderstwo w Zoo”
i „Precz z kryzysem”
Apollo: „Cień szczęścia”
Bagatela: „Angelika”
Dom Żołnierza „Królowski kochanek”
Promień: „Żona z drugiej ręki”
Słonko: „Graj cygania”
Sztuka: „Sprawca ucieczki”
Uciecha: „Pozwól się kochać”
Wanda: „Przygoda o północy”
Świt: „Człowiek, który wrócił”

RADIO

6:30 Audycja poranna, 11:57 Hejnał, 12:10 Muzyka lekka i dziennik południowy, 13:05 Gramofon, 14:00 Wiadomości gospodarcze, 16:00 Gramofon, 16:30 Koncert mandolinistów ze Lwowa 17:00 Skrzyńka poczt. 17:15 Koncert, 19:00 Rozmaitości, 19:55 Lokalne wiadomości sportowe, 20:00 Transmisja z Warszawy, 20:02 Wiadomości bieżące, 22:15 Feljton,

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Słońcem Rynek A—B 43, pod Eskulapem Gertrudy 1, pod Matką Boską Krowoderska 74, w Dębnikach Konopnickiej 3, pod Złotym Orłem Krakowska 9, Mogilska 16. Podgórska pod Orłem Plac Zgody 18.

Zemsta zdradzonej żony

Onegdaj wieczorem spacerowicze na linii A—B w Samborze byli świadkami niecodziennego widowiska. Na czterdziestokilkuletnią pannę Pepę Klugman napadła jakaś kobieta, która po zasypaniu jej oczu popiołem zaczęła ją okładać trzcina. Przestraszona Klugmanówna schroniła się do pobliskiej apteki. Okazało się że atakującą była Reta Stelzer, matka dwójka dorosłych dzieci z Dublan, której przy sprzątanu wpadły do ręki listy, pisane przez Klugmanównę do męża jej Maksa, przebywającego ostatnio w związku z interesami we Lwowie. Treść listów, w których Klugmanówna domagała się rozwodu Stelzera oraz ożenku, spowodowała przyjazd Stelzerowej z Dublan do Sambora i zemstę jej na kochance męża.

Mistrz rewolweru strzeże Hitlera

Prasa niemiecka doniosła ostatnio o szeregu zmian jakie wprowadzono wśród najbliższego otoczenia kanclerza Hitlera szczególnie w jego straży przybocznej. Do straży tej przydzielono z jednoczesnym awansem na Obergruppenführera dotychczasowego komendanta szturmówek, Dietricha. Zmiana ta jest o tyle charakterystyczna że Dietrich jest mistrzem Niemiec w strzelaniu z rewolweru. Nie odstępuje on obecnie kanclerza ani na krok.

Fatalny skok z postągu

Ubiegłej nocy wydarzył się nieszczęśliwy wypadek na linii kolejowej Lwów—Stryj, którego ofiarą padł Mikołaj Nyszczaj, zam. w Ujściu pow. Żydaczów. Przed stacją kolejową Bilec-Wolica Nyszczaj wyskoczył z pędzącego pociągu tak nieszczęśliwie, że doznał zupełnego zgruchotania lewej nogi.

Nieszczęśliwego pasażera odstawiono do Struja, gdzie został przewieziony do szpitala pow. Zachodzi podejrzenie, że Nyszczaj jechał bez biletu i z obawy przed kontrolą wyskoczył z pędzącego pociągu.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (od godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. 1 wiersz. mm. 50 gr.

Drobne 15 gr. za wyraz

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: Alfred Kwiatkowski.

Dziennik Monopol, Kraków, Na Gródku 2